

[Poul Nielson]

pegede på. Men det vidste vi jo, idet vi jo skrev, at vi var godt bekendt med, at nogle ville hæn-ge, især de mindre osv. Det er jo derfor, vi skal diskutere det senere i eftermiddag. Vi gør bare noget ved det problem i stedet for at stille nogle uklare løfter op om, at vi kan lave lidt om på forudsætningerne. Det er det, der er forskellen. Men vi diskuterer jo under den forudsætning, at vi egentlig ikke har noget at diskutere, for vi siger med dagsordenen, som får denne afslutning, at vi er enige, og det er det, der er dagens højdepunkt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil bare gerne i tilslutning til den debat og de spørgsmål, hr. Poul Nielson rejste, spørge ministeren, om det ikke kunne tænkes, at disse forudsætninger faktisk var så forskellige og så økonomisk urentable, at man godt kunne forestille sig, at et enkelt eller to af de tredive værker faldt ud af listen.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Inden ministeren nu svarer på det interessante spørgsmål fra hr. Duetoft, vil jeg bede ministeren om at overveje, om det ikke var sådan, at det helt afgørende i konverteringsspørgsmålet er, om der er en positiv samfundsøkonomi i det, vi gør. Det fremgår i hvert fald helt klart af spørgsmål og svar udvekslet mellem udvalg og ministerium, at der godt kan blive tale om, at der visse steder kommer en mindre stigning i varmeudgiften; det afhænger jo meget af, hvor meget de store elværker vil betale for strømmen fra de decentrale værker. I øjeblikket betaler de for lidt.

Noget andet er, at der kan godt være ret nye værker, som det selskabsøkonomisk og brugerøkonomisk ikke er så oplagt for at skifte nu, men hvor det samfundsøkonomisk er rigtigt. For det er jo sådan, at det samfundsøkonomiske er det afgørende; det fremgår helt tydeligt af beslutningsgrundlaget. Vi skal altid vurdere i forhold til, hvad det ellers vil koste samfundet at etablere den elproduktion et andet sted, og det er jo, som det er nu, et sted, hvor der ikke er den samme mulighed for at afsætte varmen, som der er på de eksisterende varmemarkeder.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg venter også i spænding på ministerens svar, men til hr. Bilgrav-Nielsen må jeg sige, at så er disse tredive værker gået ind i eller blevet tvunget ind i dette her under nogle falske forudsætninger. På det tidspunkt måtte de alle sammen opfatte det sådan, at man udpegede tredive værker, men fortalte dem, at hvis det viste sig ved den nøjere gennemgang af økonomien og forholdene, at det ville være uheldigt at lade dem konvertere, kunne de slippe ud af listen. Det var ikke en musefældeklauseul, der sagde, at alle tredive skulle være der. Der er jo ikke nogen som helst idé i at gennemkøge disse ting, hvis de alligevel står på listen. Meningen var naturligvis, at hvis det viste sig, at nogen blev bragt i en helt umulig situation, skulle det være muligt for dem at komme ud igen. Jeg glæder mig til at høre, om ministeren ikke er enig med mig heri; det håber jeg ministeren er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Helge Sander):

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen til mødet i morgen, torsdag den 21. marts 1991.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om forureningsafgifter på kul- og svovldioxid med erhvervsmæssig og social kompensation.

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 91).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af energifgifterne, indførelse af en miljøafgift på CO₂-udledning og hermed sammenhørende foranstaltninger til nedbringelse af energiforbruget.

Af Bilgrav-Nielsen (RV) og Poul Nielson (S) m.fl.